

Біографія

Оноре Де Бальзак

Презентацію виконав

Отрочество

Оноре де Бальзак народився в місті [Тур 20 травня 1799](#). Дід його був [селянин](#), а батько «вийшов у люди» і перетворився з «Бальса» на «Бальзака», додавши до свого прізвища шляхетну частку «де». Змалку мати не цікавилася дитиною і влаштувала його в інтернат. У сім років Оноре почав навчання у Вандомському училищі. Йому там не дуже подобалось: предмети викладали абияк, а дисципліна була сувора. Бальзак не був першим учнем, хоча багато читав і захоплювався писанням. Після того як хлопчик захворів (1814), батьки забрали його додому. [1814](#) родина Бальзаків оселяється в [Парижі](#). Оноре продовжив навчання у приватних школах, відвідував лекції в [Сорбонні](#), всесвітньо відомому [університеті](#), відвідував практику в [адвокатській](#) конторі. Вже за тих років Бальзак відчув на собі французьку дійсність

Складні часи

Заглиблення в «прозу» життя посилювалось ускладненням власних матеріальних обставин. [1819](#) батько Бальзака залишив службу без пенсії, й Оноре, того самого року отримавши диплом [юриста](#), був змушений заробляти собі на хліб. Професія адвоката його не приваблювала. Він мріяв про письменницьку діяльність. Родина не ставала йому на заваді, навіть посильно йому допомагала: на сімейній нараді ухвалено встановити Оноре випробний термін тривалістю два роки та фінансувати його. За той час він мав довести, що в нього є справжнє покликання до письменництва і що він здатний створити значний твір. Бальзак спробував догодити умовам угоди, написавши віршовану драму [«Кромвель»](#). І [жанр](#), і [естетика](#) твору не відповідали хисту Бальзака. До того ж він робив тільки перші кроки на літературній ниві і не мав досвіду. Отже, твір, попри докази [талановитості](#) його автора, виявився невдалим.

Перші спроби

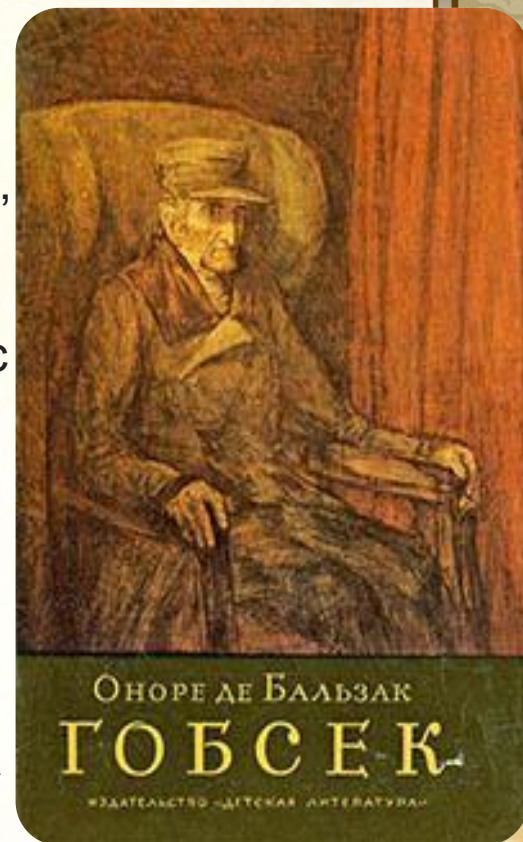
З 1821 Бальзак жив у Мансарді, спілкувався з журналістами і створив низку модних тоді [«готичних романів»](#), спочатку в співавторстві, а потім самостійно. В них можна побачити набір прийомів і тем, властивих такому типу літератури: руїни замків, таємниці, кістяки та небесно чисте [кохання](#). Ці твори теж не принесли Бальзакові бажаних грошей, але відіграли позитивну роль у становленні письменника: саме на них він вигострював свою майстерність, щоб в [1829](#), коли з'явився роман [«Останній шуан»](#), увійти до французької літератури одним з її найоригінальніших авторів. Двадцять років багато в чому ускладнили життя Бальзака. Боротьба з [кредиторами](#) — одна з найпопулярніших тем [анекдотів](#), пов'язаних з його ім'ям. Аби позбутися [боргів](#), Бальзак писав безупинно, створюючи роман за романом, працюючи по 16 годин на добу та одержуючи [аванси](#) від видавців за ненаписані твори. Крім того, він був світською людиною, завойовував серця жінок, мав славу трохи кумедного [«денді»](#). Встигнути скрізь він міг тільки завдяки життєлюбності і працьовитості, які, мов потік, нуртували і виливались на сторінки його книжок.

Створення «Гобсек»

Згодом письменник використовує «фізіологічний нарис» для створення своїх [новел](#). Саме так виник його всесвітньо відомий твір [«Гобсек»](#)

Гобсек ([фр.](#) *Gobseck*) — [роман Оноре де Бальзака](#), надрукований уперше у [1830](#). Пізніше повість увійшла до циклу [«Людська комедія»](#) як частина «Сцен приватного життя». Основною темою твору є влада грошей, а основним персонажем, навколо якого побудована [фабула](#) — [лихвар](#) Гобсек. Повість спочатку була надрукована у [1830](#) частинами (en ébauche) в журналі [«Ля Мод»](#) під назвою «Лихвар», потім окремим томом у видавництві мадам Делоне під новою назвою «Небезпека непослуху». У 1835 назва змінилася на «Батечко Гобсек», теперішня назва «Гобсек» утвердилася з виходом у світ «Людської комедії» в 1842.

Бальзак і Україна

У 1832 р. письменник отримав листа, що надійшов з Одеси за підписом «Іноземка» з приводу його роману «Тридцятирічна жінка». Авторка послання була багата поміщиця [Евеліна Ганська](#), власниця маєтку поблизу [Бердичева](#). Письменник почав листування з жінкою, а згодом зустрівся з нею у Швейцарії. Ганська була вродливою вельможною жінкою. Між письменником і нею зав'язались дружні стосунки, які невдовзі переросли в справжнє кохання. Вони не могли одружитись, адже Евеліна мала чоловіка. Венцеслав Ганський помер у 1841 р., але закоханим через різні обставини довелось чекати на вінчання ще дев'ять років. Вони зустрічались у різних містах і країнах Європи: у Швейцарії, Відні, Дрездені, Санкт-Петербурзі, а зрештою одружились у Бердичеві. Бальзак двічі відвідував Україну: у вересні 1847-січні 1848 р. і протягом останніх місяців 1849-го до квітня 1850 року. Окрім Верховні, маєтку Ганської, він кілька разів був у Бердичеві. Україна вразила його своїми полями і родючою землею.

«...Це пустеля, царство хлібів, ці мовчазні прерії Купера, — захоплено зазначав він. — Тут починається український чорнозем, шар чорного і тучного ґрунту завтовшки футів п'ятдесяти, а іноді навіть і більше. Його ніколи не угниють...»

Бальзак і Україна

Разом з Ганською Бальзак відвідав Київ і так описав його красу і велич у листі до Лори де Сюрвіль: «...Ось я і побачив цей Північний Рим, це татарське місто з трьомастами церквами, з багатствами Лаври і Святої Софії українських степів. Добре поглянути на це ще разок...».

У [1847](#), [1848](#) і [1850](#) роках відвідав [Київ](#) (загалом було 6 візитів письменника до Києва). Зупинявся у будинку польських [магнатів Ганських](#) на [Печерську](#) (неподалік теперішньої [вулиці Липської](#)), почав писати нарис [«Лист про Київ»](#). Бував у [Контрактовому будинку](#) на [Подолі](#) під час контрактових ярмарків.

Тривалий час жив у селі [Верхівня](#) (нині Житомирської області), в маєтку [Ганських](#) (з осені 1847 по лютий 1848 року та з осені 1848 року по квітень 1850 року).

Наприкінці вересня [1848](#), їдучи до Е. Ганської до с. [Верхівня](#), чекаючи вирішення прикордонних формальностей, на 4 дні зупинився у містечку [Вишнівець](#) (нині смт [Збаразького району Тернопільської області](#)) в [палаці князів Вишневецьких](#), де жила дочка Ганської Анна, заміжня за графом [Ж. Мнішеком](#). Враження про Вишнівець виклав у листах до [Е. Ганської](#) в Париж, назвавши, зокрема, палац і парк на березі [Горині](#) «польським Версалем» і запропонувавши проекти вивезення з Вишнівеччини деревини для будівництва залізниці та спорудження тут ставків, суконної фабрики.

У [1850](#) році одружився з [Евеліною Ганською](#). Вінчання відбулося [2 березня 1850](#) року в [косяолі Святої Варвари](#) міста [Бердичів](#).